

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 456/2025
09.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези са чланом 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Васиљевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Мајданпеку К.39/24 од 10.10.2024. године и Вишег суда у Неготину Кж1. 53/24 од 30.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 09.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Васиљевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Мајданпеку К.39/24 од 10.10.2024.године и Вишег суда у Неготину Кж1. 53/24 од 30.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мајданпеку К.39/24 од 10.10.2024.године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези са чланом 289. став 3. у вези става 1. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од једне године, од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Према окривљеном изречена је мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије. Законски заступник малолетног оштећеног је упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева а окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Неготину Кж1. 53/24 од 30.01.2025. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног и јавног тужиоца ОЈТ у Неготину (одељење у Мајданпеку), па је пресуда Основног суда у Мајданпеку К.39/24 од 10.10.2024.године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Драган Васиљевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен.

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, али у образложењу захтева, не опредељује конкретно ни једну повреду закона у смислу става 4. члана 485. ЗКП, већ наводи да нема доказа за утврђивање одлучне чињенице да ли је окривљени реаговао адекватно и правовремено, што значи да у предмету нема доказа на основу којих би се могла утврдити одговорност окривљеног. Наиме, вештак Драган Шумарац се у допуни вештачења у потпуности сагласио са мишљењем стручног саветника одбране, судског вештака Бранислава Ђукића који је у свом закључку изнео мишљење да у предмету нема материјалних доказа на основу којих би се могло утврдити да је окривљени критичном приликом начинио пропуст у вожњи који би не само узроковао, већ и допринео настанку предметне саобраћајне незгоде.

На овај начин бранилац окривљеног суштински оспорава утврђено чињенично стање и оцену доказа дату од стране суда, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, те је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Васиљевића, у овом делу, оценио као недозвољен.

Поред наведеног, бранилац окривљеног истиче и да је првостепени суд требало да изврши реконструкцију догађаја коју је предлагао и вештак Драган Шумарац, на који начин се суштински указује на повреду одредбе члана 395. ЗКП, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу

због повреде закона, па је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Васиљевића и у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овога решења.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић